

Dopisi.

Iz Celja. † (Konec.) — Ker so sedaj dnevi tihe žalosti nastopili, tudi jaz kaj ravno glasnega in veselega nimam naznaniti, drugače, če „besede“ omenim, ki smo jo, kakor znano, 16. marca v spomin tisočletnice svetih bratov Cirila in Metoda imeli. Cerkvena slovesnost je obhajala se že 9. marca pri sv. Jožefu, kjer tema ss. apostoloma v čast prelep altar stoji; v „besedi“ pa je gosp. Dav. Terstenjak v lepem govoru razložil društvu s svojo znano, temeljito učenostjo življenje in delovanje, trpljenje in zasluge teh dveh slovanskih učnikov, čemur so sledile lepe pesmi, med temi ena, ki jo je složil častiti g. Drag. Ripšl tisočletnici v spomin, in kateri je gosp. G. Ipavicev prijeten naroden napev napravil. Pela se je tudi gosp. B. Ipaviceva „Ilirija oživljena“, kar pa danes le zato omenim, ker se v zvezku njegovih pesem le samo en tekst nahaja (omenjena Vodnikova pesem je precej dolga), česar pa ni skladatelj kriv, ampak le neki koledar, v katerem je samo prve dve ali tri kitice one pesmi najdel, in v naglici svojemu napevu podstavil. — Prinesle so „Novice“ 11. marca prav lep in zanimiv sostavek o „mrtvaški uri“, bi li ne hotle morebiti tudi povedati, kako bi se dala ta strašna škodljiva žival, ki se najraje v nadelanem (furniranem) lesu omar, postelj i. d. r. zadržuje, gotovo pokončati? — Zopet smo našega ljubega domačina, naš slavnega polk Kinsky izgubili. Po desetmesečnem bivanju v našem mestu ga je v ponedeljek 30. marca hlapec v Gradec odpeljal. Mestni župan gosp. M. Stepišnek je v nedeljo napravil gg. častnikom velik obed, mesto pa je dalo vojakom tri polovnjake vina v slovo. Naj vam sledi, kodar vas bo junaška sreča vodila, povsod le slava, vrli hrabri Slovenci!

Iz Maribora 5. aprila. V nedeljo 12. aprila bode večja beseda v tukajšnji čitavnici, h kateri se vsi prečastiti gg. čitavničarji prijazno vabijo. Posvetovalo se bode o važnih rečeh.

Iz slovenske Bistrice na Štaj. 4. aprila. J. *) — Danes smo poslali gosp. M. Hermanu, deželnemu poslancu to-le zahvalnico z obilo podpisov:

„Blagorodni gospod! Prav razveselilo nas je slišati, kako vrlo se Vi! blagorodni gospod! v našem deželnem zboru potegujete za nas in naše pravice. Očitno ste pokazali, da je letos nam Slovencom preveliko število rekrutov naloženo bilo. Samo naša bistriška komisija, ki le blizu 20.000 duš šteje, jih je imela deset več od lani in za vsem 74 rekrutov dati. Kako težko nas to zadene in da nam potem le samo zavolj svoje slabosti in bolehnosti izvrženi mladenči za poljsko delo ostanejo, vsak lahko zapopade. Pokazali ste dalje, da mi Slovenci šest poslancev premalo v deželnem zboru imamo, če ravno nas enaki davki, enake bremena, in gledé oddaje rekrutov skor še teže bremena težijo, kot naše nemške soseske na zgornjem Štajerskem. Pokazali ste v krepkem in skoz in skoz resničnem govoru, da od našega presvitlega cesarja, ki naj ga večni Bog nam še veliko let ohrani! tudi nam Slovencom zagotovljena enakopravnost, kar se tiče našega domačega jezika, še ni vpeljana ne v šolah in ne v kancelijah, ker vse povabila, naznanila, rešitbe itd. iz c. kr. kancelij dobivamo skoz in skoz le v nemškem jeziku, ki ga le malokdo od nas in še ta popolnoma ne razumi. Zato Vam, blagorodni gospod! rečemo svoje polno zaupanje do Vas in se Vam srčno zahvalujemo za Vaše neutrudljivo prizadevanje. Da tudi za naprej v tem duhu delate, če tudi ste,

žalibog! brez podpore ravno od téh, od katerih smo trdno upali, da Vas bodo dobro podpirali. Prepričani pa bodite, blagorodni gospod! da se ni zgubil Vaš glas v deželnem zboru, ampak da odmeva v tisoč in tisoč srcih na celém slovenskem Štajerskem. „Bog Vas živi!“

Iz Kranja 5. aprila. — a — Velikonočni prazniki so bili kaj veseli za čitavnico našo. Občespoštovani gospod Fid. Terpinec, ki vsako dobro domačo stvar zdatno podpéra, ji je za pirhe poslal obligacijo narod. pos. za 100 gold. in nam s tem darilom lepo pripomoč naklonil. Prisrčna zahvala blagemu gospodu za ta dar! — Pred malo dnevi se je čitavnica preselila v nekoliko bolj prostosno hišo, dokler ne pride v svoje, že najeto stanovališče, kjer je dosihmal še kazina. Udov že štejemo 85 — lepo število za malo mestice — pa jih bo gotovo še veliko več, kadar bo družbi v novi dvorani mogoče, z mikavnimi besedami in veselicami pokazati, da ne plačuje zastonj, kdor je družbenik čitavnice. Imeli smo dosihmal za poskušnjo že 3 besede, ktere so nam bile prav všeč, ker domoljubne dve gospodični ste nas razveselile z lepimi deklamacijami, gosp. pevci pa so nam s svojim petjem že zdaj očitno pokazali, da imamo pričakovati od njih marsikaj prijetnega. Ker je pesem jedro, okoli ktere se sučejo vse druge veselice čitavnične, je pač želeti, da bi dobili takega učenika, ki je z dušo in telesom vodja pevcov!

Iz Ljubljane. V mestni zbor so bili unidan izvoljeni še gospodje: Brolih, Seunig, Blaznik in Mühleisen.

— Prihodnji „matici slovenski“ so darovali domoljubni gospodje: baron Anton Zojs obligacijo za 500 gold., Valentin Krišper in Valentin Češko pa vsak po 50 gld. — Ni bilo še moči dosihmal o „matici“ več oglasiti, ker deželni zbori so poslednji čas vse drugo odstranili.

— Na veliko nedeljo dopoldne so na poti na Dunaj in Petrograd bili tukaj vladika (škof) črnogorski Ilarion Roganović, in ž njim ravnatelj knjigotiskarne cetinjske g. Peter Ivanović, profesor Kosta Popović, in advokat J. Isajlović (iz Oseka). Ogledovali so znamenitosti mestne, stolno cerkev, čitavnico itd. Krasne stolne cerkve, kjer je ravno zbrana pobožna množica radovedno ogledovala popotnike črnogorske, niso mogli dosti prehvaliti, tako tudi okolice mestne ne, itd.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Potovanje Nj. Vel. cesarja v Dalmacijo je, kakor „Glasonoša“ pripoveduje, največ zavoljo političnih okoliščin odloženo za več časa, saj do jeseni. — Iz Verone se sliši, da se bo spet armada naša zmanjšala za blizu 8000 mož pešcev in da se bojo oficirji pri regimentih cele armade tako predstavili, da vsak oficir mora jezik tistega polka znati, pri katerem služi. — Razpor med državnim ministrom in ogerskim dvornim kancelarom je začasno poravnan; al padel je o tem razporu grof Appony-i, predstojnik najviše ogerske sodnije, tako imenovani „zadnji mož oktobra“, ker se ni hotel udati terjatvam državnega ministerstva; dežela ogerska miluje zgubo tega veljavnega moža. — Ogorske zadeve v našem cesarstvu, in pa poljske homatije zunaj cesarstva stojé zdaj v prvi vrsti politični. Te dni se je slišalo, da poljski boj je nehal, ker vlada francoska združena z angležko in avstrijsko hoče konec storiti tem homatijam, al danes se spet sliši, da boj trpi še zmiraj, in da omenjene vlade se še niso zedinile v svojem početju. 3. dan t. m. so bivšega poljskega vojskovodja Langievica pripeljali v Tišnov, slovansko mestice 3 milje od Brna na Moravskem, kjer bo vprihodnje prost bival, le da ne sme nikamor drugam.

*) Tako v stiski smo bili danes, da ostalega nikakor ni bilo moči natisniti. Za drugi pot pa, vemo, da bi Vam odloga ne bila po volji.